

Əsgər ORDUBADLI

AYDAN*(proloq)*

O ağladı, o sızladı
Gözlərindən leysan yağdı.
O qız uzun illər boyu
Gözü yaşlı qalacaqdı.

* * *

Ürəyində olan qəmi
Qonum-qonşu, dayı, əmi
bilməyəcək...
Onun məsum gözlərini
Qızım deyib, silməyəcək.
Heç kim ona arxa, həmdəm olmayacaq....
O günahsız, məsum gözlər
uzun illər ağlayacaq...
O tək-tənha qalacaqdı.
Həyatı qəm olacaqdı.

I hissə

Bahar təzəcə girmişdi
Atasını itirdi o.
O gün atıb sevincini
Qəm yükünü götürdü o.

* * *

Ətrafına toplaşmışdı
Yaxınları, əzizləri.
Qəm almışdı öz cənginə
Dünən gülən o gözləri.

* * *

Nə biləydi dünya zalım,
Fani həyat zülümkartdı.
Nə biləydi, axı onun
Cəmisi on yaşı vardı.

* * *

Hələ ata nəfəsini
Dərk edərək duymamışdı.
Hələ qızım kəlməsini
Eşitməkdən doymamışdı.

* * *

Qırmamışdı kimsə onun
Körpə qəlbin, üzməmişdi.
İnciyərək atasından
Əsla dodaq büzməmişdi.

* * *

İndiyədək başın salıb
O atasız gəzməmişdi.
Saçlarını balam deyib,
Özgə əllər düzməmişdi.

* * *

Onun da atası vardı.
Onda necə bəxtiyardı....

* * *

*

Dünya necə zülümkartdı
Neçəsinə qəm gətirib.

Sevincini tək-tək verib,
Kədrini cəm gətirib.

* * *

Xoş günü verməyib bizə.
Kül sovurub üzümüzə.
Dünən gülən gözümüzə
Bu gün həsrət, nəm gətirib.

* * *

Sönüb nə qədər od, ocaq
Ana, ata gəzən uşaq.
Arzuları qucaq – qucaq
Taleləri kəm gətirib.

* * *

*

Atasından ayrılalı qəlbi tamam qəm olmuşdu.
Gül çöhrəsi bir az solmuş, gülən gözlər nəm olmuşdu.
Dəyişmişdi bu dünyaya, bu həyata baxışları.
Gözlərindən leysan kimi yağırdı qəm yağışları.
Onun dərdi dünya boyda, lakin özü uşaq idi.
Bir aydır ki kimsə gəlmir, əmi – dayı uzaq idi.
Ana-bala tək qalmışdı, tək, kimsəsiz.
Sönmüş ocaq, atasız ev, aləm səssiz.
Yazıq Aydan atasının yoxluğuyla barışmırdı.
Küçədə də uşaqlarla oynamırdı, qarışmırdı.
Atasını düşürdü körpə qəlbi bütün günü.
Kimsə silmək istəmirdi ürəyindən dərdi, ünü.
Məktəbdə də tək gəzirdi, uşaqlardan aralıydı.
Onun dərdi böyük idi, onun qəlbi yaralıydı...

